

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 88
פרשת בשלח שירה י' בשבט תשע"א

מסר לעם ישראל בארץ ובעולם מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

ריבוננו של עולם מגביר את השטפונות, את הרוחות, את האש ואת רעידות האדמה. פעם נותן שטפונות קשים ופעם עושה רעידות אדמה קשים. פעם עושה הרי געש ואש קשה ופעם מביא רוח קשה שמשברת עצים והרים. כל יום מגביר הקב"ה מעשיו וכל שבוע מורגשת ההתגברות בעולם יותר ויותר.

האמריקאים דיברו על הקפאה, הקב"ה הקפיא להם את ניו-יורק. דיברו שוב על הקפאה - הקפיא להם את ניו-גרסי. בכל פעם שמנסים לדבר על הקפאה - הקב"ה מביא להם רוחות עזות וקשות ונותן להם לטפל בעצמם.

השטפונות מתגברים באוסטרליה ויהיו עוד מדינות הבאות בתור שיהיו להם שטפונות והן יעלמו מן העולם.

בטיסות יש שיבושים וסיבוכים ובלבולים במטוסים. הרבה מהמכ"מים, הרדארים והלווינים השתבשו וימשיכו להיות דברים משונים בכל העולם. דגים נפלטים מן הים ומתים, ציפורים מעופפות ומתות, כל זה - יד ה' בדבר. אף אחד בעולם לא יכול לעצור את הקב"ה.

הכלכלה בעולם תלך ותתפרק, הסינים חושבים שהם יכבשו את העולם ובקרוב תהיה מכה קשה בסין. סין נשלחה לפרק את כלכלת אמריקה, רוסיה ואירופה ורק אח"כ סין תתפרק. יאכלו אחד את השני.

בממשלת ישראל עובדים עשרים וארבע שעות, הם תשושים וחלשים, נחלשים וגמרים. אין להם כוח, יש עליהם עומס רב. רק משיח יכול להציל את כל המצב הזה.

יהודים יקרים, לא להקניט נהגים בכביש ולא ברמזורים, לא להקניט יהודים בכבישים ובכל מקום ומקום. כי הסטרא אחרא והיצר הרע רוצה לקלקל ולהרוס את הטהרה והקדושה ואת אורו של משיח.

הוא נכנס לאנשים ומשגע אותם, אז הם מאבדים עשתונות ועושים שטויות. לכן, לא להקניט ולא להציק לנהגים בכבישים ולא לצפצף - אלא, לוותר זה לזה. **יהודים יקרים, לוותר זה לזה.** אתה לא תדע מאיפה תבוא הבעיה, סע בזהירות ותחזור בזהירות.

בעם ישראל קורים ניסים, שהמוח האנושי לא מבין אותם. כל האנשים שלא מקיימים את עשרת הדיברות, יחשפו בארץ ישראל ובעולם. כולם! ללא יוצא מן הכלל. ריבוננו של עולם אומר יתגלו - הם יתגלו כולם!

כדאי לכל יהודי ויהודי לקיים את עשרת הדיברות בדחיפות. אני מציע לכל עם ישראל, לא להתעסק עם הקב"ה. הוא מזהיר ומאיים והוא עושה חורבן בעולם, תוהו ובוהו והיהודים צריכים להבין שזה בגללם ובשבילם. אם לא יבינו - סכנה. הקב"ה מביא את רמזיו ודבריו, באופן מאוד מובן לכל יהודי ויהודיה. לא צריך פרשנויות, כל יהודי מבין. הקב"ה מדבר בגובה העיניים של כל יהודי ויהודי. שלא יהיה אפילו יהודי אחד שיפתח את פיו ויגיד 'לא הבנתי'. לא להתעסק עם הקב"ה.

אין גזענות בעם ישראל. הרבנים שומרים על היהדות ועל אחדות עם ישראל ועל דת ישראל, כדי שלא יהרסו ולא תהיה התבוללות כדי שעם ישראל ימשיך להתקיים.

בס"ד

**הציבור הרחב מוזמן
לכנסי התעוררות
והתחזקות באמונה מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א**

**ביום שני י"ב בשבט (17/1)
בשעה 18:00
בבית הכנסת
רב פעלים - חסדים עליונים
רח' חן 41, מרכז אבישור
בערד**

**ביום שלישי י"ג בשבט (18/1)
בשעה 18:00
במעמד מרא דאתרא:
הרה"ג יוסף טולדנו שליט"א
במרכז הרוחני "נווה אורות"
ביה"כ "מצפה שמואל"
רח' הערונות 19
(שכונת נווה מנחם)
בגבעת זאב - מזרח**

בזאת בשלח!

בס"ד

**אגם מוצננים
לבקר ולהתעדכן באתר
"תאיר ניר"
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א**

כנסים וסיפורי הרב זצ"ל האלף
סיפורי השולחן (ש) הרב
ז"ר יצחק גינזבורג
רישום לקבלת ה'חזון השולחן' (א"י)
הקידו "ה'חזון השולחן'
ספרייה ומועדון

www.tairneri.co.il

זמני שבת

בנסת שבת

16:21	ירושלים
16:35	ת"א
16:25	חיפה
16:39	ב"ש
17:36	ירושלים
17:38	ת"א
17:36	חיפה
17:39	ב"ש

יוצא לאור ע"י
תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. לויש דרום 79315
טל. 590-599-1 פקס 08-6610015
tairneri@gmail.com דוא"ל

יתפלל בט"ו בשבט על אתרוג מהודר לסוכות. (עי' לשון חכמים ח"א לח', שם)

אם בין פירות האדמה יש "שלוה" (חיטה שלמה קלויה או מבושלת), שברכתה אדמה, היא קודמת לכולן. שכן חיטה נמנית בראש שבעת המינים. (שם, שם)

מי ששותה תה וכדו' ורוצה להמתיק את השתייה בקוביית סוכר או בתמר או בפרי אחר - יברך תחילה "שהכל" על השתייה ויפטור את הפרי, כי במקרה זה השתייה היא העיקר והפרי טפל. (עי' שו"ע סי' ר"ב וכה"ח שם ס"ק יא', משנ"ב ס"ק ט', שם שם)

נערך בידי הרב טל חיימוביץ

מהלכות ט"ו בשבט

ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, לענין עורלה תרומות ומעשרות. על כן אין אומרים ביום זה תחנון, כי שמחת האילן משפיעה על שמחת האדם, "כי האדם עץ השדה". (עי' שו"ע קל"א קל"א ו', חגים ס"א) נחלקו הדעות, אם אומרים תחנון בתפילת מנחה שלפניו (עי' פר"ח) ונהגו שלא לומר. (עי' משנ"ב ס"ק לג וכה"ח ס"ק ק"א, שם שם) נוהגים להרבות באכילת פירות, בליל וביום ט"ו בשבט ומשתדלים שיהיו מהפירות שנשתבחה בהן ארץ ישראל ומאלו שגדלו בארץ. אם יש אותו סוג של פירות מחו"ל ומהארץ, יש לברך על פירות ארץ ישראל תחילה. (עי' בא"ח מטות ואחרונים, שם)

גואלי יה - ישי אביעזר

שלוש עשרות

בעשרה מאמרות נברא העולם, אומרת המשנה (אבות ה, א), ומה תלמוד לומר? והלא במאמר אחד יכול להבראות? אלא להיפרע מן הרשעים שמאבדים את העולם, וליתן שכר טוב לצדיקים שמקיימים את העולם.

בהלימה למשנה זו אפשר לומר באותה לשון: בעשר מכות הוציא הקב"ה את ישראל ממצרים. ומה תלמוד לומר? והלא במכה אחת יכול להוציאם? אלא להיפרע מן הרשעים שאיבדו את ישראל, וליתן שכר טוב לצדיקים שלמדו מעשר המכות אמונה בה'.

שאלת מפתח יש לשאול על שעבוד בני ישראל בארץ לא להם. וכי צריך הקב"ה לבקש רשות מפרעה להוציא את ישראל ממצרים? יש לכאורה במכות אופי של התחננות חלילה לפני המלך המצרי, כדי שיסכים בטובו להוציא את בני ישראל מארצו. וכי זקוק הקב"ה לרשותו של פרעה כדי להוציא את העם מתחת ידי? וכי לא יכול היה הקב"ה להוציא את ישראל על אפו וחמתו של פרעה, כפי שאכן קרה לבסוף? מדוע שולח הקב"ה את משה פעם אחר פעם, לבקש מפרעה את שחרור העם? יגזור על פרעה לשחרר את בני ישראל, כפי שהוא אמר ויהי הוא צווה ויעמוד!

ועוד לכאורה, גם עשר המכות מיותרות לחלוטין. שהרי אם מטרת המכות היתה להוציא את ישראל, מספיקה היתה מכת בכורות בלבד! אפילו מכת דם לבדה היתה מוציאה את העם לחירות, אילו לא הפסיקה הקב"ה. אלא מאי? יש להבין שאין מטרת המכות הוצאת ישראל ממצרים. מטרה אחרת לגמרי עמדה ביסוד ההשגחה האלקית הזאת והיא באה ללמד ולחנך, להורות ולהוכיח, גם לפרעה וגם לבני ישראל, על מלכות ה' בעולם. חלוקת המכות לשלושה חלקים כפי שעשה

רבי יהודה, דצ"ך עד"ש בא"ח, באה ללמד אותנו שלושה דברים. הכותרת של שלוש הראשונות, כתובה במכה הראשונה של הסדרה: **למען תדע כי אני ה' הכותרת של שלוש האמצעיות באה בראשונה של הסדרה השנייה, למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ.** ואילו הכותרת של שלוש האחרונות, באה בראשונה של הסדרה השלישית, **בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ.** כאמור, אין מטרת המכות להוציא את ישראל ממצרים, אלא מטרתן ללמד את פרעה שלושה דברים: מציאות ה' - **כי אני ה'**, השגחת ה' - **אני ה' בקרב הארץ**, ואין עוד מלבדו - **אין כמוני בכל הארץ.**

אך המכות לא באו רק כדי לחנך וללמד את פרעה, כי אם לחנך וללמד גם את בני ישראל: **למען תספר באוזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי במידעתם כי אני ה'.** לא רק הביא עליהם הקב"ה עשר מכות, כי אם לתת שכר טוב לצדיקים, הם ישראל, שמתוך עשר המכות למדו אמונה בבורא.

נמצינו למדים ששלוש עשרות הן: עשרה מאמרות, עשר המכות ועשרת הדברות. כל בר בר דעת יומא שואל את עצמו, מה פשרן של שלוש עשרות אלו? האם מקרה הוא שהעולם נברא בעשרה מאמרות ושמע בדיוק עשרה דיבורים בהר סיני? אין זאת אלא תוכנית אלקית מכוונת ומדויקת, ההולכת בדרך העשר בשלוש נקודות: בריאת העולם הגשמי, יצירת עם ישראל ומתן תורה. שלישית העשרות האלה נותנת להבין שיש קשר בין מאמרות לדיברות באמצעות המכות.

עשרת אמירותיו של הקב"ה שלא שמעתן אוזן, יומא שואל את עצמו, מה פשרן של שלוש עשרות אלו? האם מקרה הוא שהעולם נברא בעשרה מאמרות ושמע בדיוק עשרה דיבורים בהר סיני? אין זאת אלא תוכנית אלקית מכוונת ומדויקת, ההולכת בדרך העשר בשלוש נקודות: בריאת העולם הגשמי, יצירת עם ישראל ומתן תורה. שלישית העשרות האלה נותנת להבין שיש קשר בין מאמרות לדיברות באמצעות המכות.

בראו את העולם הגשמי, ועשרת הדיבורים של הקב"ה אל אוזני השומעים, בראו את העולם הרוחני. יש תיאום בין העולם הגשמי לעולם הרוחני ולכן, גם הצד המספרי תואם. תפקידן של עשר המכות הוא, להעביר ולהעלות את העולם ממאמרות לדיברות. הא כיצד?

על ידי עשר המכות במצרים התברר שיש בורא לעולם. אמנם את עשרת המאמרות של בריאת העולם לא ראה איש. אפילו אדם הראשון נברא רק בסוף תהליך הבריאה. עשר המכות במצרים גילו בפועל לעיני כל בשר מי הוא בורא העולם. מי הוא זה שיכול לשנות את הטבע, ומי הוא שיכול להגביל את חוקי הטבע, שהוא זה שגם ברא את הטבע. הקב"ה הביא על המצרים עשר מכות, שהן תלמדנה על עשרה מאמרות. בלי מכות מצרים היה העם מאמין באוזניו לסיפורי הבריאה שסופרו מאב לבן. אך עם החוויה של **אני ה', אני ה' בקרב הארץ, ואין כמוני בכל הארץ**, התברר לעין כל שה'**אני**' הזה הוא שברא את הטבע בשישה ימים ושבת בשביעי.

ה'אני' הזה הוא שפתח את עשרת הדברים במילים **אני ה' אלקיך**. אך במקום להמשיך אשר בראתי שמים וארץ, נאמר שם **אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים**. בריאת שמים וארץ גדולה היא לאין ערוך מיציאת מצרים, מדוע אם כן לא נאמר אשר בראתי שמים וארץ? לומר לך, שאת החוויה של התגלות ה' בעשר המכות ראה כל העם, ואילו את עשרת המאמרות לא ראה איש. לכן תלויה אמונתנו במצווה של **אני ה' אלקיך**, דווקא באשר הוצאתיך מארץ מצרים. המיצוע של עשר המכות, הוא שיכול להעלות את העולם ממאמרות לדיברות. כי רק עשר המכות הוכיחו בעליל שאנכי ה' אלקיך אשר בראתי שמים וארץ. רק אחרי הגילוי הזה, אפשר להתקרב להר סיני ולשמע את עשרת הדברות.

תגובות יתקבלו בשמחה
michala@neto.net.il

גם ערבים זקוקים לברכה

פעם, בתקופה של יריות בדרכים ופיגועים רבים, הרב זצ"ל היה בדרכו למערת המכפלה, אך הרב, כדרכו, לא הסכים לנסוע ברכב ממוגן ירי. הוא היה אומר שהוא נוסע רק ברכב שבו נוסעים כל המתיישבים ביהודה ושומרון.

נסענו בשיירה, כך שלפני הרכב של הרב ואחרי הרכב של הרב נסעו מכוניות שלנו, ובסופה של השיירה נסעתי אני עם הרכב שלי.

באחד הסיבובים הראשונים לאחר שיצאנו, נכנסה מונית ערבית לשיירה שלנו ונצמדה לרכב של הרב, מאחוריו ממש. האנשים שהיו ברכב שאחרי הרב נדרכו כולם מחשש לפיגוע וניסו בכל דרך לעקוף את המונית הערבית, אך ללא הצלחה. היא נצמדה לרכב של הרב כמו עלוקה, ושום תרגיל שניסינו לא עזר. לא הצלחנו להיכנס בין הרכב של הרב לבין המונית הערבית ולהפריד ביניהם.

הלחץ היה גדול, עד שכמעט וקרתה תאונה, אך הרב בעצמו פתר את הבעיה - הוא ביקש לעצור בצד הכביש. כמובן שכולנו עצרנו, דרוכים. גם המונית הערבית עצרה. יצאו ממנה שלושה גברים ואישה אחת, לבושים כאפיות וג'לביות כערבים לכל דבר.

מיד נצמדנו כולנו לרב, על-מנת לגונן עליו מפני הנוסעים המוזרים שיצאו מהמונית, אבל הרב רק חיך חיך רחב ואמר לנו: "תקראו להם שיקבלו ברכה".

ערבים? ברכה? זה לא מספיק מסוכן גם ככה?

כך חשבנו לעצמנו, אך לא העזנו להפר את דברי הרב וקראנו להם. למרבה ההפתעה, הם באו! התקרבו אל הרב והסירו את הכאפיות מעל ראשיהם... לפתע התגלו לעינינו כיפות צחורות ששכנו אחר כבוד מתחת לכאפיות. להפתעתנו, הסתבר לנו כי מדובר בחבורה של מסתערבים שקיבלו משימה לשמור על הרב בדרכים, באותם הימים של סכנה גדולה.

(ישראל טויטו, אל"מ במילואים)

פרפראות לתורה

הישועה מביאה אמונה

"ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים... ויאמינו בה'..." (יד, ל-לא)

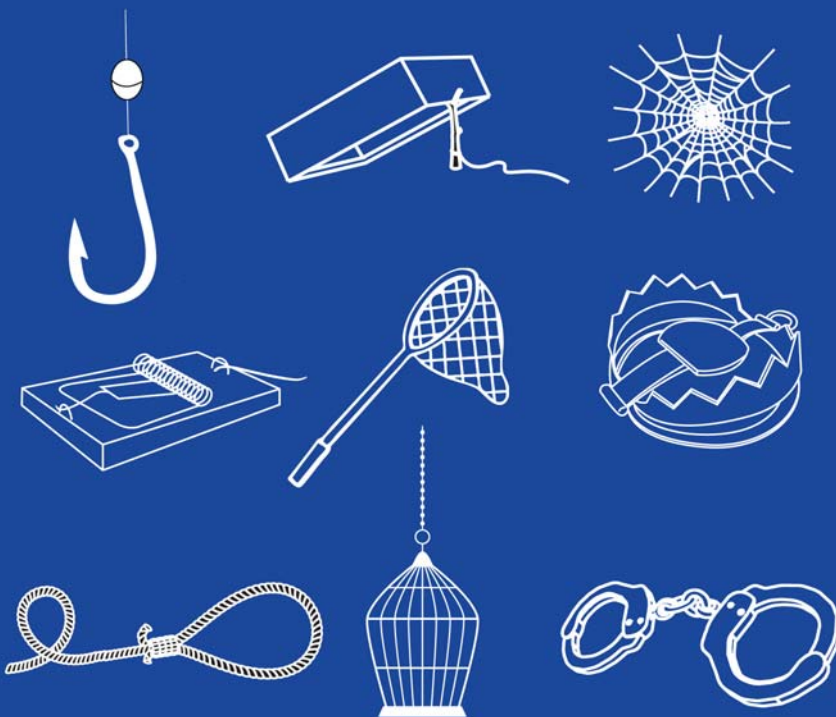
הרה"ג שלמה זין זצ"ל מביא מעשה באשה אחת שהיו לה צרות צרורות, היא ובעלה היו חולים, ולא היה מי שיפרנס את בני הבית, ולרש אין כל, הילדים רעבים ללחם, והמצב היה בלתי נסבל. נכנסה אותה אשה לאדמו"ר אחד לבקש ולהתחנן לפניו על בעלה ועל בני ביתה. עודד אותה האדמו"ר ואמר לה שעליה להאמין שכל מה שהקב"ה עושה - הכל לטובה, וכי לעולם לא יטוש אותה ה', כי הוא שומע את תחינתך ויושיעך מצרתך.

יצאה אותה אשה מלפני האדמו"ר בפחי נפש, ובצאתה אמרה לשמש כי האדמו"ר שלו אינו יודע מה זו תפילה. גער בה השמש והשתיק אותה. צעקה האשה כפליים, וצעק עליה השמש בחזרה. שמע הרב את המהומה וקרא לשמש לדעת מזה זה ועל מה זה. סיפר לו השמש את אשר אירע. ביקש האדמו"ר לקרוא שוב לאותה אשה ושאל אותה: מדוע אמרת כן? השיבה לו: בכל יום אנו מזכירים בתפילה את קריעת ים-סוף, ושם כתוב: "ויושע ה'", ורק לאחר מכן נאמר: "ויאמינו בה'". אך האדמו"ר דורש ממני את ההיפך: אני נדרשת להאמין, ורק אחר כך אוושע. מן הראוי היה שהקב"ה יושיע אותי, ורק אחר כך אאמין בו באמונה שלמה.

הרים האדמו"ר עיניו לשמים, ואמר: ריבונו של עולם, צודקת אשה זו בטענותיה, מלא את רצונה והושע אותה, כשם שהושעת את ישראל בצאתם ממצרים, ומכוח זה יתקיים בה: "ויאמינו בה'".

(מתוך הספר "דברי מרדכי" של מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל)

תמונות

אל תימול במלכודת!

תגיד, הם באמת חושבים שנולדת הבוקר? כמה מבצעים צריך בשביל לכסות על העובדה שאתה משלם יקר? ומה יקרה יום אחרי "רק ליום אחד"? תשלם שוב יקר!

קונה חכם לא נופל בפח. בלי טריקים, בלי שטיקים.

מחסני מזון אושר עד
למה לשלם יותר

חדש בני ברק, אזור התעשייה רח' הקישון 5 ירושלים, רח' בית הדפוס 27 גבעת שאול **מגדל העמק,** א. התעשייה הדרומי ליד האצטדיון **קריית ביאליק,** אזור התעשייה רח' הנס מולר 6

ממצרים לכיון המדבר הריק. בני ישראל פחדו לעזוב את מקום מגוריהם ומקום עבודתם, פחדו לצאת למדבר, אל הלא ידוע.

היו כאובים ומפוחדים והנשמה לא היתה מחוברת אליהם, כמו אדם חי לא חי. כל צעד שעשו, היה מאמץ מצד המלאכים לדחוף אותם, בלי שידעו שאלו הם מלאכים. היו מתיישים, ללא כוח ללכת והמלאכים מקימים אותם, דוחפים ומעודדים אותם ללכת.

משה רבינו היה מוביל קדימה והנשים עוררו אותם לתזוזה מהירה יותר, טיפלו בהם כרופא המטפל בחולה, כי לא היה להם שום תחום, פקחות או חכמה, פשוט היו רדומים.

כך יצאו צעד אחר צעד ומתרגלים לעולם החדש, מתרגלים לחיים חדשים ולמדבר. המלאכים היו שרים ומזמרים כדי להחיות אותם, התחילו לשבח את הקב"ה ולעורר את כולם לשמחה. אז ירד הקב"ה ומילא אותם אור, חיבר להם את הנשמות, חיבר אותם לחיים. כאשר הנשמות התחברו אליהם, התחילו להבין מהו טוב ומהו רע, אז הגיעו למצב של "ובני ישראל יוצאים ביד רמה".

זוהמה. זה היה עיקר תכלית ירידת ישראל למצרים. אמנם הם עבדו אלילים, אך זה היה רק קליפה, זה מה שהיה להם להיאחז בו. את עיקר הקלקול של אדם הראשון וחווה - תיקנו במצרים.

עשר המכות שהביא הקב"ה על מצרים, באו כדי לפרק את המצרים וכדי לעורר את בני ישראל. בכל מכה ומכה היו הרבה מאוד ניסים, אותם בני ישראל ראו בעיניים, אך עם כל זה - לא התעוררו לחיים ולשמחה. גם לאחר עשר המכות, נשארו מבוהלים ומבולבלים ולא ידעו לאן הם הולכים ולאן הם באים.

כאשר התחילו לצאת ממצרים, עשה הקב"ה נס ואסף את כולם ליציאה אחת. משה רבינו הוביל ומלאכים אספו אותם, ליוו אותם ודחפו אותם להתקדם קדימה. זאת מכיון שהם לא רצו לזוז, הם היו רגילים למקום סגור, רגילים לכך שהמצרים הם שהובילו והגיעו אותם איך שהם רוצים. הקב"ה אסף את מיליוני בני ישראל לפתח אחד, המלאכים ליוו, דחפו ועוררו אותם להתקדם צעד ועוד צעד, לצאת

"ובני ישראל יוצאים ביד רמה"

כל מה שתכנן רבונו של עולם ואמר שיהיה - נעשה. לאחר מה שקרה והנחש הטיל זוהמה בחווה, העולם נהיה מעורב ברע וטוב והרע שלט בטוב.

לאחר המבול, מנח' התחיל לצאת הטוב אך לא במלואו. עברו עשרה דורות והתגלה אברהם אבינו, אשר ממנו האור הטוב התחיל לצמוח בעצמו וזיכך את אברהם ואחריו את יצחק ויעקב.

בני יעקב ירדו למצרים כדי לזכך את הנפש הבהמית ולהחזיר את ניצוצי הקדושה ומתוך כך, להוציא עם חדש ומזוכך כמו אדם הראשון שלפני החטא.

השעבוד של 210 שנה, גרם לגופם של בני ישראל לעבור טלטלה קשה. הנפש הבהמית התפרקה וזה היה העיקר - להקטין את הנפש הבהמית. כיון שאז, לא היה להם זמן לעשות עוונות ולא היה להם זמן לעסוק בתועבות ובזימה, שזה היה קלקול אדם הראשון, כאשר הטיל הנחש זוהמה בחווה.

עם ישראל היו שמרנים ונשותיהם היו שמרניות. העניין בו חטאה חווה עם הנחש, לא היה לו שום ערך. הפרייה והרבייה היתה בדרך ניסית, כי הם היו כל כך שבורים, עד שלא יכלו לזוז ולפעול ובקושי נשמו. בזה תוקן חטא אדם הראשון, תוקן גם חטא חווה שהטיל בה הנחש

למעוניינים בפגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 1-599-599-590 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

ה"מרצדס" של הקלנועיות!

ניתן להוסיף פיקוד שבת באישור מכן צומת

במגוון מוצרינו: קלנועית יחיד, קלנועית מתקפלת ועוד...

קלנועיות וכלי רכב חשמליים 054-3336886 www.galgalyaziv.co.il

מרגלית טובה זו, חותמו של הקדוש-ברוך-הוא, מתגוללת בעפר ואין איש מרים אותה מן הארץ, אלא, שאי אפשר להעלות את המרגלית מן האדמה, בלי שהאדם יתכופף תחילה. ואין רוצה להנמיך את קומתו. (רבי ישראל “בעל שם טוב”)

נקודת אור - הרב אלעזר בן אליהו - ר"מ בישיבה הגבוהה "נר לרגלי" בטבריה

האדם והעץ - ט"ו בשבט

ישנם פסוקים רבים שאפשר למצוא בהם צירוף ודימוי של האדם לעץ: **”כי האדם עץ השדה”** (דברים כ, יט), **”והיה כעץ שתול על פלגי מים”** (תהלים א, ג), **”והיה כערער בערבה”** (ירמיה יז, י), **”כימי העץ ימי עמי”** (ישעיה סה, כב), **”צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה”** (תהלים צב, יג).

ניתן ללמוד רבות על האדם, על נפשו ודרך עבודתו - מהתבוננות בעצים ובהתפתחותם. הבה נתבונן בכמה בחינות:

א. עץ שתול - כשם שהעץ צומח בתוך האדמה והוא מעין יצירה שלה, כך גם לאדם יש קרקע שממנה הוא יונק. כשם שהעץ המתנתק מהאדמה, דינו למיתה, כך גם האדם בפרט ובכלל - אינו יכול לחיות בתלישות כבְּרִיָּה בפני עצמה.

ב. עד זיקנה - עץ טוב שאינו מורכב, עשוי לחיות למעלה מ- 200 שנה. יתר על כן, גם בזקנותו הוא מסוגל להוציא פירות. העץ צומח וגדל ללא הפסק וגבול וללא סוף. כך על האדם לעבוד את ה', בצמיחה מתמדת ללא התנוונות והזדקנות. היהודי הישראלי לעולם אינו יוצא ל"פנסיה", כל עוד הוא חי - עליו להתפתח, לצמוח ולגדול ובעיקר להניב פירות. צריך להיות עץ חי - לא קרש!

ג. הכוח העליון - העץ חי מלמעלה, מהעלים הקטנים הקולטים את קרני השמש ואת החמצן שבאוויר (ולא מלמטה - מהשורשים, הממלאים תפקיד משני בהעברת המים לעץ). גם האדם - אינו חי מלמטה (העולם הזה), בסיס חיינו (כמו העץ), הוא דווקא מלמעלה, מתוך הבלתי מוחשי, כשהעולם הזה הוא רק כמכשיר עזר ולא כיסוד החיים.

ד. ענפים ושורשים - היחס בין השורשים לענפים: יש לגזום עץ הקפצת ענפים רבים מבלי לפתח שורשים, כדי לשמור על איזון ויחס נכון. כך גם האדם - כשהוא מגיע למדרגה מסוימת, עליו לדאוג שיהיה ביטוי מקביל גם בשורשים, כלומר, בעולם המעשה. שורשי העץ יכולים לבקוע סלע חזק, את הכוח הזה אין לענפים למרות פארם. צריך האדם לשמור על יחס נכון בין חכמתו, שאיפותיו לבין חיי המעשה שלו, פעולתו בעולם הזה ואחיותו בו.

ה. שלכת - בתקופת השלכת, העץ אינו מרשים כל כך,

נראה הוא לנו כבול-עץ וללא חיים. אולם, אֵל לנו לטעות ולומר שהעץ איבד את חיותו ויש לכורתו, אלא - צריך להאמין ולדעת שהעץ יצמח מחדש, רק צריך לתת לו את הזמן וההזדמנות. כך גם האדם בחייו מגיע לפעמים לעונת השלכת, אז הכל מתייבש לו וכמל.

כל מה שהוא חשב, השיג, הגשים... הכל נושר. במצב זה, צריך פשוט לדעת לא לקצוץ את האילן, הוא יצמח ויפרח מחדש, זהו התהליך המוטבע באילן (עיין בספר "חיי שנה", הרב עדין שטיינזלץ שליט"א).

ו. אינו דומה לחברו - כשם שאין עץ שדומה במאת האחוזים לחברו: בגובהו, בגודל ענפיו, בצורת פירותיו - כך אין יום דומה לחברו ואין בְּרִיָּה דומה לחברתה. כל אחד מישראל מתקן בעולמות הרוחניים ומברר את ניצוצות הקדושה, כפי הבחינה הראויה לו ותתקן החלבנה מה שלא תתקן הלבונה. לכן, הכל צריכים זה לזה (עפ"י הרש"ש הקדוש, בהקדמת רחובות הנהר ג', ע"ג).

חז"ל במדרש (בראשית רבה יג, ב), מגלים את אוזנינו: "כל האילנות להנאתן של הבריות נבראו". תפקידנו בעולם הוא לקחת את ההנאה הגשמית והחומרית לברר בה את הטוב מהרע ולהופכה ככלי לרוח.

תיקון וקידוש החומר (לדוג' באוכל) הוא תהליך ארוך, קשה ועמוק בו אנו נותנים משמעות וקדושה לעבודת החקלאי, למוביל, לחנווני ולכל מי שטרח בהכנת המאכל.

בעשותנו מצווה, ברכה, תפילה או תורה - מכוח האנרגיה שקיבלנו מהפרי, אנו מקדשים את העבודות שבדרך והופכים את האמצעי למטרה ומעלים הכל, מעולם העשייה לעולמות היצירה, הבריאה והאצילות.

נברך את כל בית ישראל בחג ט"ו בשבט שמח! חג שבו נחוה את בחינת העץ שבנו. חג שבו נזכר, גרומם ונקדש את הנאותינו. חג שבו יבוא צמח (המשיח) לגאולנו, אמן כן יהי רצון.

עץ טוב שאינו מורכב, עשוי לחיות למעלה מ- 200 שנה. יתר על כן, גם בזקנותו הוא מסוגל להוציא פירות. העץ צומח וגדל ללא הפסק וגבול וללא סוף. כך על האדם לעבוד את ה', בצמיחה מתמדת ללא התנוונות והזדקנות. היהודי הישראלי לעולם אינו יוצא ל"פנסיה", כל עוד הוא חי - עליו להתפתח, לצמוח ולגדול ובעיקר להניב פירות.

מחפשים מזכרת מדליקה לאירוע שלכם?

מתחתנים? הגעת למצוות? חוגגים אירוע?

"בורא מיני בשמים"

כלי בשמים לעיסור סקס ההבדלה

גפרורון

כיסוי אלגנטי

לקופסת גפרורים, דמוי כסף, עליו ניתן לצרוב הקדשה אישית

מזכרת חבר חצונה
ישראל ישראלי
כיד חשון חשע

לפרטים והזמנות: 054-5656655

מסיב לשלחן השבת

"ויצקו בני ישראל אל ה'..."

בתחלת פרשתנו, מספר על עם ישראל היוצאים ממצרים והולכים במדבר. פרעה שהתחרט על ששלח את עם ישראל מארצו, החל לרדף אחריהם והשיג אותם פשה חונים על חוף ים-סוף.

חז"ל במדרש שיר השירים מספרים לנו מה ארע על ים-סוף, וממשלים משל: "בשעה שיצאו ישראל ממצרים למח היה דומיו? ליונה שבחנה מפני הפי (עוף דורס) ונכנסה לנחיק הסלע ומצאה שם הנחש מקונו. נכנסה לפנים, ולא היתה יכולה להכנס ששעין הנחש מקונו. לחזר לאחורה, לא היתה יכולה שהפי עומד בחוץ. מה עשתה היונה? התחלה צונחת ומטפחת באגפיה (מנופפת בכנפיה) כדי שישמע לה בעל השורב ויבא וינצילה.

כך היו ישראל דומים על הים. ליד לא היה יכול, ששעין לא נקבע להם הים. לחזר לאחוריהם לא היו יכולין, ששכר פרעה הקריב. מה עשו?

"ויצקו בני ישראל אל ה'..."

חז"ל מלמדים אותנו כאן את חשיבות התפלה של עם ישראל. הקב"ה חפץ בתפלתם של עם ישראל, ומחכה שנתפלל אליו ויבקש את קרבתו. כשהיו ישראל משעבדים במצרים, הם זכרו את ה': "ויאמרו בני ישראל מן העבודה ויזעקו, ותעל שועתם אל האלקים". בעת קשהם יצאו ממצרים, ה' התאנה שוב לתפלתם, אך הם לא התעוררו להתפלל מעצמם. מה עשה ה'? גרם לפרעה לרדף אחריהם, ובמצב הלחץ הם מיד נזכרו בה' ויצקו אליו שיעזילם והתפללו אליו.

אנו למדים מכך שאנו לא צריכים לחכות שה' יגרם לנו, אלא להתפלל ולהתקרב לה' תמיד בכל יום, ובכך נתמלא כל משאלות לבנו לטובה.

- ידע לשבת**
1. לא מתוקה - בחלון אותיות - תולעת
  2. דיד שלי - בחלון אותיות - כלי נשק
  3. רב עזיתי - בחלון אותיות - המן במדבר

מה רבו מעשיך ה'...

שלוש ילדים יקרים. בפרשתנו מספר, שלאחר קריעת ים סוף, עם ישראל מגיע למדבר - בו פדוע, קשה להשיג אכל ושתיה. בעקבות כך העם מתלונן ומתרעם. ה' מבטיח לפרנסם כל זמן היותם במדבר ומא, במשך ארבעים שנה, הוריד להם בקבועות כל יום את המן. המן היה יורד על שכבת טל שעל הקרקע, ומתפשה בשכבת טל נוספת, מעליו. בזריחת השמש, הטל שמעל המן היה מתאדה וכך היה נגלה המן.

לאן נעלם הטל? ומהו בעצם תהליך האדוי? תהליך האדוי הוא תהליך בו חומר נוזלי מתנדף והופך לגז. חלק מהחלקים הקטנים, המורכבים את החומר הנוזלי, מסבילים מספיק אנרגיה (כח) מהשמש או ממקור אחר, כדי להתנתק ממשאר החומר ולהפך להיות גזים. קצב האדוי תלוי בטמפרטורה (=כח המרחם את החומר), בטמפרטורה גבוהה (=כחם מאד), קצב האדוי יהיה גבוה ובטמפרטורה נמוכה (בקר), קצב האדוי יהיה נמוך.

כשהטמפרטורה גבוהה, המים או הטל - יתפכו לאדים מהר יותר. ההתאדות מועילה לכדור הארץ - בזכותה מתקנים מחזור המים שבו מים-הים, מתאדים והופכים לעננים שמהם יורד גשם, וחוזר חלילה. תהליך דומה פועל בחמרים רבים. זהו רצון, שכל הטל והמים שהתאדו במשך השנים האחרונות, והפכו לעננים, ירדו עלינו בגשמי ברכה.

גדולי ישראל

היכל אג...

דבי ישראל אבות צידא - צידא בבא סאלי

רבינו התפרסם בזכות צדקותו ונחסידותו המפלגת, ובזכות הנסים והנפלאות שהביא בתפלותיו. רבינו היה תלמיד חכם מפלג ונאון גדול בכל מכמני התורה. עוד לפני גיל עשרים, כבר נתמנה כראש ישיבה וכדון בעיר ארפוד שבמרוקו.

כל ימיו השתוקק רבינו לעלות לארץ ישראל. פעמים מספר עלה, אך חזר כדי לדאג לעדתו, שששאה בחוץ לארץ בצאן ללא רועה.

בשנת תשכ"ד (לפני 47 שנה), עלה לארץ ישראל. כל ימיו נתן רבינו כבוד גדול לתלמידי חכמים וצדיקים. פעם שמע רבנו, איך תלמיד חכם אחד שאמר באזניו דבר שאינו ראוי על ה"בעל שם טוב" הקדוש, ענה לו רבינו בנערה וגרש אותו מעליו.

אחרי 6 שנים קבע את משכנו בנתיבות, שהיתה אז כמדבר שממה. בואו של רבינו לנתיבות, החל לתת את אותו תינו במקום. רבים החלו לשחר לכתחו וישמו של רבינו נתפרסם בכל הארץ, כאחד מגדולי הצדיקים שבכל הדורות. העיד עליו מן הרב מרדכי אליהו זצ"ל, "הבבא סאלי יודע הכל, עוד בטרם מספרים לו".

רבינו ספר פעם, כי קבל הבטחה מהקב"ה, כי יזכה לראות פני משיחנו, אך נתר על הבטחה זו כדי להיות כפרה ומגן לעם ישראל שכה אהב, כדי שלא יבואו עליו צרות ורעות, חלילה.

זכות רבינו תגן עלינו ועל כל ישראל.

את החשובות לחידה, יש לשלוח לפקס: 08-6610015
או בדואר אלקטרוני: fairneri@gmail.com

ילדי שעשועים

בזכות מלמדי תינוקות

רב הזדמן לאחת העצרות. נגשו אליו בני העירה ואמרו לו: "רבי, סובלים אנו מעצירת גשמים. גדולי השדה משועים לטפת מים. כמות המים שששאה בדינו מועטה ואף היא הולכת ואוזלת. אגא, העתר עלינו בתפלה לבורא עולם שיוריד גשמי ברכה".

גזר רב על תושבי המקום תענית צבור. "עליכם להתענות יום שלם", אמר רב לתושבים, "ועל ידי זה ירחם ה' עלינו".

שמעו האנשים לדבריו והתענו. כשענייהם צופיות לשמים, חכו לבוא העננים המבשרים את הגשם, אך לשוא - הגשם לא ירד.

בשראה רב כך, פנס את התושבים לבית הכנסת המרכזי לתפלה המונית. כשהחל שלח הצבור את תפלתו, רק אמר "משיב הרוח", נשבה רוח סוערת, כזו המבשרת את בוא הגשם. המשיך שלח הצבור ואמר "מוריד הגשם" והנה עננים כבדים החלו מכסים את פני העירה וטפות גשמים ירדו להם בשטף רב.

הבין רב כי שלח צבור זה הוא צדיק, שהקדוש-ברוך-הוא שמע לתפלתו. כשנגמרה התפלה, נגש אליו רב ושאלו: "אמר לי מה מעשיך?".

ענה לו: "מלמד תינוקות אני, בני עניים ובני עשירים כאחד והורה שאין בידו לשלם שכר למוד - מלמד אני את בנו חנם".

"נוסף לכך, יש בחצרי ברכת דגים ממנה אני מתפרנס. כשאני רואה ילד שאינו רוצה ללמד, לוקח אני אותו אל הברכה ומראה לו את הדגים, כשהם שוחים להנאתם במים ואומר לו: בני, בוא ולמד ואני אתן לך דג במתנה. כך אני מפיסו, עד שהוא חוזר ללמד בחשק רב".

כששמע רב כך, ברכו ואמר לו: "אשריך! שבזכותך ירד הגשם". (על פי תענית כד ע"א)

(מתוך: "ילדי שעשועים")

ליטר

www.litaf.com

אוצרי תינוקות איכותיים - אפיס ברתות וזחניות האזכרות